

INGEZONDEN.

DE GENEESKUNDIGE BIBLIOTHEEK TE WIESBADEN.

Prof. dr. F. BLUMENFELD, voorzitter der „Bibliothek-Commission des Vereins der Aerzte“ in Wiesbaden, Rheinstrasse 55—57, schrijft, dat de geneeskundigen te Wiesbaden niet meer bij machte zijn bij te dragen tot het onderhoud van genoemde bibliotheek, zoodat men ook de hoogst noodige tijdschriften niet zal kunnen blijven bekostigen. Zijn er geen Nederlandsche geneeskundigen, die toch ook herhaaldelijk van de cursussen enz. te Wiesbaden gebruik maakten, die iets voor die bibliotheek willen offeren?

Ondergeteekende is gaarne bereid, bijdragen (liefst niet door postrekening) in ontvangst te nemen, te verantwoorden en op te zenden.

Oegstgeest, 11 October 1923.

N. PH. TENDELOO.

STATISTIEK.

Gaarne zou ik de lezers van dit *Tijdschrift* — voor zoover nog noodig — opmerkzaam willen maken op de uitgave van het Centraal-bureau voor de statistiek, welke maandelijks wordt verzonden tegen f 1.50 per jaar. Voor hen, die eenigszins belangstellen in den loop der huwelijken, geboorte en sterfte, is dit een zeer handige uitgave. Zeer leerzaam zijn ook de grafieken, die er steeds bij zijn. *Juist nu* vestig ik de aandacht er op, omdat de directeur, mr. METHORST, de m.i. gelukkige gedachte heeft gehad om voortaan (te beginnen met Augustus) in de grafiek ook te geven de maandcijfers der sterfte aan longtuberculose, de ziekte, die tegenwoordig een groote belangstelling ten deel valt.

Zou het niet mogelijk zijn de grafiek alleen maandelijks in het *Tijdschrift* op te nemen?

Huizen (Gooi), 12 October 1923.

H. H. VAN EYK.

ZONNESTRAAL HEIDELBERGER VROUWENKLINIEK.

Begin October zond ik ruim honderd circulaire, met verzoek voor een bijdrage om eenige „Liebesgabepaketen“ naar de Heidelberger Vrouwenkliniek te kunnen zenden. Tot nu toe ontving ik slechts 14 postwissels. Den vriendelijken gevers hierbij dank; doch mag ik de overige collegae gynaecologen nog eens aansporen hun postwisseltje in te vullen.

Wat door ons niet geteld wordt, een kop thee, een stukje kaas, wat boter, is voor hen een ongekende weelde. Zeker, afdoende kunnen wij toch niemand helpen, maar dat mag ons niet weerhouden, wanneer wij met zoo'n kleine geldelijke opoffering onzen collegae een zonnestraaltje in hun nu treurig bestaan kunnen brengen.

Amsterdam,

ELISE SANDERS.

14 October 1923.

Universiteits Vrouwenkliniek Wilhelmina-Gasthuis.

BESTRIJDING VAN DE TUBERCULOSE DOOR DEN HUISARTS.

Naar aanleiding van het schrijven van RIETEMA contra METZLAR zij het mij vergund het volgende op te merken.

Hoewel zelf als specialist gevestigd zijnde, ben ik het met RIETEMA eens, dat het specialisme zijn nadeelen heeft, doordat men de kans loopt niet den geheelen patiënt, maar alléén het zieke orgaan te zien. Bij de tuberculose is daar echter m.i. weinig kans op, omdat waar de tuberculeuse haard ook gelocaliseerd moge zijn, dit altijd een ziekte is van het geheele individu.

Dat echter de meening van METZLAR juist is, wordt behalve door het rapport van de staatscommissie, ook gevoeld door hem, die buiten onze landgrenzen eens kennis maakt met de tuberculosebehandeling en dan tot zijn verbazing bemerkt, hoe achterlijk wij op dit gebied zijn. Wie beoefent hier in ons land de collaps-